

Životopis

Tomáš Pačes se narodil v Praze těsně před 2. světovou válkou. Své dětství prožil v Nuslích, kde probíhaly boje mezi vinohradskými, nuselskými a pankráckými kluky. Jeho první vzpomínka na válku byla, když Američané bombardovali Prahu a všude po zemi byly vidět střepy z oken.

Celým životem ho provází skauting, který byl v komunistickém režimu zakázaný. Jako mladí kluci se postihu za ilegální skauting nebáli. Jejich zkušený vedoucí Jaroslav Novák - Braťka vychovával kluky podle skautských zásad.

Po základní škole nemohl studovat gymnázium, protože jeho rodina byla proti komunistickému režimu. Místo toho dostal umístěnku do dolů. Do dolů ale nešel, protože jeho tatínek měl známého šoféra, který řídil auto pro nějakého komunistického papaláše. Tomášův tatínek si mu postěžoval, že syn nemůže jít studovat, jestli by se za něj nepřimluvil. Jemu se to opravdu podařilo a pan Pačes mohl jít na geologickou průmyslovku. Geologie ho nezajímala, ale zájem projevit musel. Půjčil si od kamaráda sbírku minerálů, přijali ho a geologie ho začala bavit.

Jednou z jeho mnoho zálib v mládí bylo psaní povídek ze života, oblíbenou se stala povídka Hudba utěšitelka. Spolupracoval s hudební skupinou Sputnik na rokenrolovém pásmu. Během studia na vysoké škole si musel splnit vojenskou přípravu. Na vojně založil se spolužákem divadelní kroužek, kde hrál na kytaru. Dostali se až do celostátní vojenské soutěže v Bratislavě. Tam se seznámil s Miloslavem Šimkem. Šimkovi v té době chyběl umělecký partner, protože Jiří Grossmann musel odejít na vojnu. Obrátil se na Tomáše, se kterým společně napsali hru Nádraží Twist nad Vltavou, která měla premiéru v roce 1962.

Tomáš dostudoval vysokou školu a šel pracovat do Ústředního ústavu geologického, který byl v době komunismu „ostrůvkem svobody“. V 60. letech se zúčastnil kongresu o rudách, kde se potkal s jedním americkým profesorem, který mu později zajistil stipendium v Americe na prestižní Stanfordské univerzitě. Sice mohl odjet, ale manželku s dítětem musel nechat v Praze. O rok později se vrátil do Prahy, nebylo to však poslední místo, které navštívil.

Po nějaké době se mu díky doporučením ze Stanfordské univerzity podařilo získat stipendium na univerzitě v New Yorku. Jeho otec byl lékařem dcery Jana Wericha, ten se stal důvěrným přítelem rodiny Pačesových. V Americe, kde Tomáš působil na newyorské univerzitě v Buffalu, se pak díky Werichovi setkal s Jiřím Voskovcem, který tam tou dobou hrál v jedné divadelní hře. A ten mu řekl, ať zůstane v Americe, prý tam má větší šanci. Tomáš se však rozhodl kvůli rodině vrátit zpět do vlasti.

Jako hydrogeolog se podílel na různých teoretických i praktických projektech. Zajímala ho např. geotermální energie. Mohl cestovat po celém světě, protože geologie nezná hranice. Výzkum vedl v Japonsku, Číně i ve Švédsku.

Pan Pačes nezahálí ani v současné době, věnuje se malbě akvarelem a pravidelně navštěvuje své bývalé kolegy v geologickém ústavu, kde zůstává čestným zaměstnancem.